

DANS ROND HET GOUDEN KALF

DANS ROND HET
GOUDEN KALF

JEAN DIEDEREN

2024

Beefcake Publishing

Eerste druk 2024

© Jean Diedereren & Beefcake Publishing

ISBN 9789493293595 – NUR 301

Omslagontwerp Paul van der Helm

www.beefcakepublishing.be

www.facebook.com/beefcakepublishing

www.instagram.com/beefcakepublishing

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en uitgever.

“De waarheid was een spiegel die gevallen was en
in duizend stukken uiteen gevallen;
elk stukje toonde een ander beeld van de waarheid”

van Jalāl ad-Dīn Muhammad Balkhī,
ook bekend als Rumi,
13e-eeuwse Perzische dichter, jurist, theoloog en
soefi-mysticus

Hoofdstuk 1. Vrijdagmiddag

Het verdriet verplettert me. Ik krijg bijna geen lucht. Het voelt als de kerstman die in een gure decemberavond klem zit in de schoorsteen. Ik was te laat. Ik moest hem nog zoveel vragen. Over hem, over mij, over ons. De antwoorden, op alles wat ik nog weten moet, zullen mijn pijn nooit temperen. En als ik mijn ogen sluit denk ik aan hem. Soms verdwijnt de pijn als zij met mij praat.

‘Trek je nog op Kris! Het wordt niet groener’, hoor ik Frederiek zeggen. Ik merk aan haar scherpe stem dat zij zich ergert. Haar commando dringt langzaam tot mij door en drijft mijn verdrietige gedachten diep weg in mijn hart. Op die donkere plek, waar hij ver over de rand dof en zwaar opgeborgen zit, is mijn rouw om hem draaglijk. Zij weet dat.

Dan hoor ik de man – ik weet niet of het een man is maar het lijkt me logisch dat het geen vrouw is – in de blauwe Mercedes die achter mij staat te toeteren. Hij of zij maakt een obscene gebaar met zijn middelvinger in mijn linkerspiegel. Ik zie een boos gezicht. Het is een man.

Ik duw de pook in drive en geef gas.

‘Wat heb je vandaag?’ vraagt Frederiek. ‘Je bent zo stil.’

De gedachte aan mijn vader vervaagt snel en ik zie de drukke straat met een hele rij auto’s voor mij. Ook al geef ik geen antwoord, zij kent mij door en door. Ik heb haar zo vaak verteld over thuis, over vroeger. Hij en ik waren als twee halve zielen onafscheidelijk. *Ik mis hem.*

Frederiek zit twee dagen per week naast mij in een zwaar gepantserde auto. We praten veel, over vroeger, over nu, ook over onze

toekomst. Zij kan erg goed luisteren. Ik hield veel van mijn vader. Zeven jaar geleden is hij overleden. Rouw kan lang duren.

Dan ontsnappen er eindelijk woorden uit mijn keel.

‘Ik erger mij mateloos aan die hufter in die dure Mercedes. Hij zit veel te kort op me. Ik trap zo dadelijk op de rem, dan laat ik hem eens zien wie de baas is’ zeg ik tegen haar, terwijl ik tergend langzaam optrek.

Ze merkt aan mijn stem dat ik boos ben. De man in de spiegel ook.

‘Als je dat maar uit je hoofd laat. Ik wil geen ruzie hier op straat. Dit is onze laatste rit vandaag en ik wil vroeg thuis zijn. Het is bijna weekend’ reageert Frederiek fel.

Zoals zo vaak weet zij mij heel snel om te praten. Frederiek is intelligent en weet hoe ze me snel kan overtuigen. Ze heeft natuurlijk ook deze keer gelijk. Haar krachtige stem vermindert mijn boosheid meteen. De manier waarop ze haar woorden uitspreekt heeft iets zalvends en vaak een geruststellend effect op mij.

Het verkeer voor me verplaatst zich met een slakkengang. Even later staat het volgende verkeerslicht alweer op rood. We staan weer stil. De dieselmotor ook en dan hoor ik een hels kabaal achterin.

Frederiek draait haar hoofd. Ze kijkt me verbaasd aan.

‘Hoor je dat? Wat is dat?’ vraagt ze.

Ik weet het antwoord maar geef haar geen respons.

‘Ik hoor harde ploffen achterin’ zegt ze met een verwondering in haar stem. ‘Kris, weet jij wat achterin gebeurt?’ Haar gezicht maakt duidelijk dat ze geen flauw benul heeft.

Verder in de straat zie ik een grote parkeerplaats van een supermarkt. Ik zet het knipperlicht aan.

‘We gaan het zien Frederiek’ antwoord ik. ‘Ik ga bij die supermarkt parkeren. Ga jij achterin kijken? Er is iets uit de rekken gevallen’.

Achter haar stoel zit een zware deur als van een kluis, waardoor je in de gepantserde stalen achterbak kunt komen. Ik geef haar de code. Frederiek draait haar stoel, tikt de code in en het slot klikt, ze schuift de deur open en kruipt op haar hurken achterin. Ik wacht.

De parkeerplaats is half vol. Mensen lopen in en uit de supermarkt. Een tengere jongeman van misschien net vijftien, sleurt moeizaam aan een lange rij winkelkarren. Hij riskeert een dubbele hernia maar blijft toch doorgaan. Een gestoorde dronkaard loopt zwalpend over de parkeerplaats met een volle tray bier. Een blauwe Golf rijdt achteruit tegen een spiksplinternieuwe Tesla aan, maar rijdt gewoon weg. Zou hij of zij het niet gemerkt hebben, vraag ik me af. Ik schrijf het kenteken op maar weet ook dat ik er niks mee ga doen. Dan stapt vlak voor mij een jonge vrouw in haar afgetrapte blauwe Peugeot, terwijl een glazen pot rode bieten uit haar hand valt. De glasscherven springen rond over het asfalt, naast en ook onder haar auto. Ik zie dat ze met haar linkervoet het deksel en de grote glasscherven van de gebroken pot aan de kant trapt, de deur dichtklapt en wegrijdt. Hufter, denk ik. Mensen maken steeds weer rotzooi en een puinzooi van de mooie aarde, maar ruimen niks op. Dat is het grote verschil tussen mens en dier. Dieren passen zich aan. Mensen vernielen alles wat op hun weg komt. Even later kruipt Frederiek weer terug in onze cabine. Ze vertelt mij opgewonden wat zij ontdekt heeft. Haar oren gloeien. Ze lijkt wel hitsig. Ik geniet ervan. Ik kijk in haar mooie blauwe ogen, de ogen waar ik ’s nachts soms van droom.

We hebben de hoofdprijs gewonnen en als we het nu goed doen, kunnen we in tien minuten tijd de jackpot binnen hengelen.

Hoofdstuk 2. Zaterdag

Er zit een autodealer in een nieuwe loods aan de rand van het oude industrieterrein. Dat is alle informatie die Sky gekregen heeft. Hoe eenvoudig kan het zijn, maar toch kan Sky hem niet vinden. Sky ziet oude bedrijfspanden met verroeste golfplaten daken en bij de grote loods waar Sky nu gestopt is, hangt een deel van de dakgoot los naar beneden. Het regent hard en het regenwater klettert langs de hoek van het gebouw af. Daar is het al zwart en groen van de algen. De defecte dakgoot is al lange tijd niet aangepakt. Het is vandaag hondenweer. Herfstweer met krachtige windstoten, misschien wel windkracht 5. Sky haat dit soort weer. Het is geen weer om naar buiten te gaan. Maar vandaag is gepland om een nieuwe auto te kopen. Het kan niet wachten. Maandag kan het al te laat zijn. Sky ziet een handelsbedrijf dat bouwkranen opknapt en weer doorverkoopt. De kranen staan buiten in een rij en enkele stalen kabels zwiepen hoog in de lucht. 'For sale' staat op een groot wit bord in knalrode letters. Het terrein eromheen is begroeid met onkruid, vooral gras, distels en brandnetels en het trieste aangezicht nodigt niet uit om er iets deugdelijks te kopen. Kennelijk is de kranenhandelaar niet bang voor een novemberstorm want de hoge kranen dansen mee in de wind, in het ritme van de hoge iepen die achter op het terrein staan. Sky rijdt voor de tweede keer langs het gemeentelijke milieupark en het valt op dat het gemeenteterrein het best verzorgd is van alle bedrijven hier. Sky stopt weer. De ruitenwissers zwiepen van links naar rechts. Aan de overkant van de weg staat een lelijk kantoorgebouw waar startups en beginnende zzp'ers op een goedkope manier hun eerste werkruimten kunnen huren. Het moet hier ergens in de buurt zijn. Waarom kan Sky het niet

vinden? Het ergert Sky mateloos. Sky rijdt nu voor de derde maal het blok rond maar vindt het garagebedrijf niet. Sky zoekt naar Geel Luxe Cars, een handelaar in tweedehandsauto's en Sky hoopt dat het bedrijf zijn naam eer zal aandoen. Sky zoekt een sportieve, snelle auto. Volgens de website hebben ze ook BMW's. Sky wil vandaag een mooie BMW kopen. Sky houdt van sportief rijden. Sky heeft genoeg cash geld bij zich. Stom dat het bedrijf hier niet te vinden is.

Het moet hier ergens zijn. Als Sky voor de derde keer het blok rondgereden is en bijna besloten heeft te stoppen om het bedrijf te gaan bellen, ziet Sky het bij toeval. Geel Luxe Cars zit verstopt achter een bandencentrum, een grote loods waar autobanden opgeslagen worden. Aan de achterkant van het terrein is een nieuwe loods gebouwd. Daar hangt ook een groot bord van Geel Luxe Cars op. Sky's gezicht klaart meteen op, terwijl het weer dat duidelijk niet van plan is. De lucht is asgrijs en de regenwolken hangen laag. Het is pas tien uur maar het lijkt al avond. Sky rijdt langs de rechterkant van de grote loods het terrein op en parkeert de VW Up aan de achterkant. Sky heeft de kleine rode VW Up geleend van een vriend. De Up moet vanavond op tijd terug zijn. Aan de achterkant ziet Sky een grote rolpoort, die openstaat en hij parkeert er zo dicht mogelijk bij. Binnen staan meerdere auto's. Hij is op het goeie adres. 'Eindelijk' zucht Sky hardop.

Sky stapt uit en rent naar de poort, maar ondanks de snelle sprint wordt Sky binnen een paar tellen door- en doornat. Een man komt al naar buiten onder een grote grijze paraplu. Achter de hoge rolpoort bevindt zich een klein kantoor. Binnen zit duidelijk een hond. Het geflaf is dreigend en zwaar. Het moet een grote agressieve hond zijn en Sky kijkt verschrikt om zich heen. Sky denkt aan een verschrikkelijke pitbull met scherpe tanden.

‘Kan ik u helpen, u zoekt een auto?’ vraagt de man van Geel Luxe Cars.

‘Wat een hondenweer vandaag,’ antwoordt Sky.

De man geeft een hand.

‘Bijt uw hond mij niet?’ vraagt Sky. ‘Ja, ik zoek een goeie tweedehands.’

‘Wat mag hij kosten?’ vraagt de verkoper.

Sky merkt dat de verkoper geen zin heeft in gebeuzel over het weer.

‘Is het veilig, zit uw hond opgesloten in een hok?’

‘Maakt u zich geen zorgen, zij is lief. U kent het spreekwoord: blaffende honden bijten niet.’

‘Dan is het oké.’ (Sky is geen hondenliefhebber) ‘Wat hebt u staan?’

‘Komt u binnen kijken, ze staan hier allemaal droog.’

In de loods staan een twintigtal voertuigen, vier naast elkaar, vijf rijen, telt Sky snel, enkele Mercedesen, merendeel Volkswagens. Zijn oog valt meteen op drie mooie Lexussen. Die zijn jong en dus te duur, denkt Sky zonder het te vragen. Hij komt eigenlijk voor een sportieve BMW en wil nu niet meteen van zijn pad af. De eerste indruk is goed, afgezien van die dreigende hond. De auto’s zijn netjes gepoetst. Hij heeft ook eerder op de website gezien dat deze autodealer luxe tweedehands verkoopt.

‘Ik zoek eigenlijk een mooie BMW, liefst een diesel, niet te oud.’

‘Loopt u mee? Ik heb een mooie blauwe staan.’

Sky loopt achter de man aan naar een blauwe BMW. Het is een model 3:25, met een dieselmotor. Hij staat in de laatste rij, achteraan dus. De verkoper loopt rond de auto en doet alle deuren en de achterklep open. Sky inspecteert alles en ziet dat de auto er keurig uitziet.

‘Netjes’, zegt Sky en steekt een duim op. ‘Geen krassen of schade. Mag ik onder de motorkap kijken?’ Sky wrijft met de vlakke hand over de blauwe metallic kleur. Stofvrij en hij voelt erg glad. De auto zit dus goed in de was.

‘U hebt er verstand van? U mag zeker kijken.’ De verkoper lacht en klikt de motorkap open.

‘Nee, ik heb er geen verstand van maar wil het gewoon zien.’

‘Natuurlijk kan dat. Als u geïnteresseerd bent, kunnen we straks proefrijden.’

De verkoper haalt koffie voor zichzelf. Sky wil niks, ook geen thee of water, wat de verkoper Sky wel vraagt. Sky bekijkt onder-tussen de BMW goed, vooral ook vanbinnen. De motor is schoon, geen oliesporen. Er zit een schone accu in, vermoedelijk een nieuwe. Het lijkt een goeie auto, geen zichtbare krassen, bin-nenin is alles schoon, de banden zijn goed, onder de motorkap zien de motor en leidingen er netjes uit en binnenin ruikt Sky geen sigarettengeur. Dat vindt Sky erg belangrijk. Sky haat auto’s waarin gerookt is. Roken vergiftigt de inwendige mens en het is puur verslavend. Mensen die hun claims tegen de grote sigaret-tenindustrie aanhangig gemaakt hebben, leven meestal niet meer op de dag dat de hoogste rechter het verlossende vonnis uitge-sproken heeft. Ook omdat hun dure advocaten de procedures eindeloos rekken, heeft Sky ergens gelezen. Het is mosterd na de maaltijd. Sky is fel anti-rook. Dus een auto waarin gerookt is, gaat Sky niet kopen.

De verkoper komt terug met de koffie.

‘Wat is de prijs van deze BMW?’ vraagt Sky.

Vijfentwintigduizend,’ antwoordt de man.

‘Heeft hij alle beurten gehad?’

‘Ja, het onderhoudsboekje ligt in het dashboardkastje. U mag dat zeker controleren, als u wilt. Hebt u al gezien dat het een auto-maat is?’

‘Ja. Kan ik contant betalen?’

‘Zeker. Wanneer wilt u hem afgeleverd hebben?’

‘Vandaag nog, na de proefrit.’

‘U heeft haast, merk ik,’ zegt de man.

‘Het is een cadeau voor iemand die mij erg dierbaar is,’ jukt Sky.

‘Wel, zo’n lief familielid zou ik ook willen. Dan gaan we nu proefrijden. Mag ik uw rijbewijs zien? U mag zelf rijden.’

Sky geeft de verkoper het rijbewijs, die het controleert en weer teruggeeft. De man controleert eigenlijk alleen de foto van Sky. Ze stappen samen in. Sky neemt plaats achter het stuur. Een half uur later zijn ze terug. Het regent nog steeds. Sky weet ondertussen dat de auto ingeruild is door een eerste eigenaar, dat het geen lease-auto is geweest en dat het oudere echtpaar altijd erg zuinig is geweest op hun mooie auto. De auto rijdt super, maar wel op diesel, heeft goeie ‘allweatherbanden’ en weinig kilometers op de teller. Sky heeft er wel vertrouwen in. Twee uur nadat Sky gestopt is bij Geel Luxe Cars rijden ze samen naar Bruna’s postafdeling voor de overschrijving van het kenteken.

Nadat de VW Up die avond terug naar de eigenaar is gebracht, toert Sky op de snelweg naar het zuiden. De missie ligt op schema.